

Kürti László

főszerep

egy perc, és megcsókol az élet,
mire magadhoz térsz, már minden
lángban áll. előbb csak takargatnád,
tudom, a szemérem – de ahogy
felcsap a tűz...

van magasabb szabály.

elég egy perc, s többé nem ismersz
magadra. rohansz haza, talán még
menthet hidegzuhany. de ahogy ömlik
nyakadba a víz, rájössz, hogy innentől,
aki vagy, már ernyő nélkül, zuhan.
jéghideg víz sistereg a testen,

gőzölgő láz ellen nincsen pirula.
félteve őrzött kincsed kútba ejtve, többé
már te sem vagy önmagad ura. persze,
egy jó szerep még kimenthet naponta.
csalhatsz, győzhetsz, lehetsz – varázsos.

kegyeidért esedezhet a város.
de te már tudod, hogy mindened oda.
egy perc, és ami szeretetben zsongott,
most böglyök dongják, nyári marhatelep.
nem érted, ha rajonganak szénaszag-sorsodért,
talán kalandból vágnak együtt lenni veled.